

FRANCONIA

Hæc & Francia orientalis appellatur, habetq; id nominis à Franco Sicambrorum duce, à quo Gallia quædam pars Francia nuncupata putatur. Cum enim circa annum Christi 326. implacabile diffidium esset natum inter Thuringos & Sueuos, uocatus à Thuringis Genebaldus dux Francorum, eorum scilicet qui tunc iuxta ostia Rheni habitabant, ut ipsis contra Sueuos auxilium ferret, uenit cum magna Francorum multitudine, datusq; est eis locus inter Thuringos & Sueuos, qui ueluti murus solidissimus hos ab illis diremerunt, sustuleruntq; diffidium. Duci Genebaldo successit Dagobertus, & tertius aut quartus ab illo fuit Gosbertus, sub quo sanctus Kylanus cõuertit Francones ad fidem Christi. Vltimus dux fuit Heranus, in cuius defuncti locum Pipinus rex substituit sanctum Burchardum episcopum Herbipolensem, eidem & omnibus eius successoribus tradens ducatum Franconie, anno scilicet salutis 752. qui & in hunc usq; diem ducatu & episcopatu præfunt. Est autẽ ferè tota Franconia regio fertilis, triticum & omne frumētum legumenq; in ea satum, multo cum fœnore cultoribus restituens. Profert & optimū uinum, Alsatico nequaquam inferius. Terra ipsa pro magna parte plana est, paucos habens montes, sed plurimos colles, præsertim iuxta Moganum flu. qui mediam perlabitur regionem, & iuxta Thuberum, qui apud Sueuos natus, irrigatq; Franconie extremitate, ruit in Moganum. Syluas habet multas, & inter eas quasdã insignes, regionem ipsam quasi propugnantes, ut sunt Ottonica, Speshartica & Thuringica. Quidam annumerant & Bohæmicam, à qua non procul oritur Moganus ex monte Fichtelberg, unde & alij tres profluunt amnes, Nabus, Sala & Egra. Habet Franconia duas ciuitates episcopales, Herbipolim, quæ & Peapolis & Marcolis, & uulgo Vuirzpurum uocatur, & Babenbergam, quam uulgo Bambergã appellant. Herbipolensis episcopus dux est Franconie, non totius sed maioris partis, cum & episcopus Babenbergensis magnam habeat ditionem in ea, præsertim in Voitlandia, & similiter Marchio Brandenburgensis. In Babenbergensi agro crescit mellea illa radix, quam glycerhysam uocãt, effoditurq; in tanta copia, ut ingentes currus ea onerati, in diuersas abducatur regiones. In confinio Franconie est sita celeberrima Nurnbergæ urbs in arenoso solo, unde nihil ferè commoditatis haberi potest, nisi terra ipsa multo labore maceretur, pastinetur & stercoretur. Hinc est quod huius urbis ciues omnes exercent artificia, aut negocijs intendunt, & diuitias quas ex sterili terra eruere nequeunt, ex uarijs ingeniosisq; artificijs multo felicius cõquirunt. Anno Christi 911. sub Conrado imperatore, uel, ut alij dicunt, anno 1140. sub Henrico imperatore erectus est Burggrauatus Nurnbergens. Et cum circa annum Christi 1275. Burggrauorum semen deficeret, rex Rudolfus, comes ab Habsburg, sororium suum Fridericum, comitem à Zollern, Burggrauatu præfecit. Et huius quoq; filius, nepos & pronepos comitatum illum possederunt. Cum autẽ sub imperatore Sigismundo, Marca Brandenburgens, destitueretur uirili successore, Burggrauus Nurnbergensis, Fridericus nomine, obtinuit in concilio Constantiensi, anno scilicet Christi 1417. dictam Marcam, erogata magna pecunia quam Nurnbergenses suppeditauerunt, quatenus ab illius iurisdictione liberarentur. Sicq; præter titulum inanem Burggrauus nihil iuris sibi in urbe retinuit, maiorem consequutus ditionem.